

Kathimerini, Nikos Dontas (Ravel)

English translation of main elements :

"An Art-Deco concert – Always welcome is the very good pianist Lilia Boyadjieva who returned to Athens for Ravel's Concerto for Piano and Orchestra in G. The clear, precise playing of the Bulgarian artist perfectly fit Ravel's ethereal, playful, clever composition, reflecting the carefree, luxurious, modern lifestyle of the Art-Deco era. During the rapid portions, the pianist's sober style highlighted the mechanical rhythms of the '30s, constituting at the same time, a reference to D. Scarlatti's style. On the other hand, during the slow portions, the same clean, clear approach created insouciant transparency and lightness."

Traduction en français des principaux éléments

"Un concert Art-Déco – Elle est toujours la bienvenue, la très bonne pianiste LB, qui est revenue à Athènes pour le concerto pour piano et orchestre en sol de M. Ravel (...). Le jeu propre et précis de la pianiste bulgare a été parfaitement adapté à la composition éthérée, taquine, ingénieuse de Ravel qui reflète le style de vie insouciant, luxueux et moderne de l'époque Art-Déco. Dans les parties rapides, le style sobre de la pianiste mettait en avant les rythmes mécanistiques des années '30, constituant, en même-temps, une référence au style de D. Scarlatti. De l'autre côté, dans les parties lentes, cette même approche propre et claire a résulté en de la transparence insouciant et de la légèreté."

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΙΟΥΛΙΟΥ 2003

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
Τέχνες & Γράμματα

Λαμπερό φινάλε της Κρατικής Αθηνών

Με Μουρίκν - Μπογιατζιεβα
– Κριτική του Νίκου Α. Δοντά

Η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών ολοκλήρωσε τον κύκλο των συναυλιών της στο Μέγαρο Μουσικής στις 20 Ιουνίου, με ένα ενδιαφέρον πρόγραμμα που διύθυσε ο Κάρολος Τρικολίδης. Η βραδιά άρχισε με τη «Μακεδονική Ραψωδία» του Χρήστου Σαμαρά, έργο που το 1996 τιμήθηκε με το α' βραβείο στον διαγωνισμό της Μακεδονικής Καλλιτεχνικής Εταιρείας «Τέχνη» και βασίζεται σε δημοτικά μακεδονίτικα τραγούδια. Οι σκοποί είναι άμεσα αναγνωρίσιμοι και η εννοχρήστρωση αξιοποιεί με ενδιαφέροντα τρόπο όργανα με ξεχωριστό χρώμα (κορνάτο, όμπο κλπ.). Στη συνέ-

και ακριβές παίξιμο της Βουλγάρως ταίριαξε θαυμάσια στην αέρινη, παιχνιδιάρικη, έξυπνη γραφή του Ραβέλ, που απεικεί τον ανέμελο, πολυτελή, μοντέρνο τρόπο ζωής, της τότε κυρίαρχης Αρ Ντεκό. Στα γοργά μέρη το κοφτό ύφος της πανίστριας αναδεικνύει τους μηχανιστικούς ρυθμούς της δεκαετίας του '30, αποτελώντας, ταυτόχρονα, αναφορά στο ύφος του Ντ. Σκαρλάτι. Αντίστοιχα, στο αργό μέρος η ίδια, καθαρή προσέγγιση, είχε ως αποτέλεσμα ανέμελη διαφάνεια και ελαφρόδα.

Συνολικά, η συναυλία ήταν μία από τις ωραιότερες που έδωσε φέτος η ΚΟΑ. Αρχισε με την ελαφριά

τιπτα και χαρακτήρα στην ερμηνεία. Η ορχήστρα αρκέστηκε σε χαλαρή συνοδεία του σολίστα, γεγονός που περιόρισε την επιτυχία της ανάγνωσης. Αντίθετα, φάνηκε πολύ καλύτερα προετοιμασμένη στην 3η Συμφωνία του Μέντελσον, που ολοκλήρωσε το πρόγραμμα.

Ο Τρικολίδης προκάωρησε σε επαρκείς εναλλαγές ταχυτήτων και δυναμικής καθώς επίσης σε νοσταλγικές αλλά ταυτόχρονα αισιόδοξες διατυπώσεις φράσεων, στοιχεία που ανέδειξαν την εξεχούσα αυτή παρτιτούρα του γερμανικού ρομαντισμού.

Ένα κοντσέρτο Αρ Ντεκό

Πάντα ευπρόσδεκτη είναι η πολύ καλή πανίστρια Λίλια Μπογιατζιεβα, που επέστρεψε στην Αθήνα για το Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα σε σολ, του Μορίς Ραβέλ (ΚΟΑ, Αίθουσα Φίλων της Μουσικής, 13 Ιουνίου). Το καθαρό

τυχε την αναμενόμενη λύτρωση μέσα από το εντυπωσιακό φινάλε.

